

tage det med i det mindste i nytårstalen. Vi ved alle sammen, om det bliver tilfældet, når vi hører nytårstalen i år, eller undskyld, det er jo nok først næste år, vi hører den.

Tilbage til nogle af de problemer, som fortsat er uløste. Mange steder har man stadig væk ikke foretaget en tilstrækkelig grundig analyse af de problemer, der kan opstå, som når f.eks. underleverandører ikke længere kommer frem med varer og halvfabrikata. Det var ministeren inde på.

Men hvad endnu værre er: Alt for få steder har man sørget for at sikre sig gennem et beredskab, og specielt når det gælder vores forsyningssektor, er det et overordentlig svagt led i det danske samfund, for sagen er den, at hvis strømmen forsvinder, er der mange andre ting, der også automatisk forsvinder. Vores forsyningssektor er et overordentlig vigtigt led i denne her kæde, og i august 1998 kunne man afrapportere, at kun 50 pct. af forsyningssektoren har planlagt et egentligt beredskab den pågældende nat.

Når det gælder sådan noget som vandforsyningen, så fortæller man os, at bare der er mandskab til stede, så skal man nok sørge for, at der er vand i vandhanerne. Men det mandskab skal altså være der, og nytårsnat er ikke det nemmeste tidspunkt at få teknikere af forskellig karakter til at være på vagt.

Derfor er det vores opfattelse, at det vigtigste tema, vi har foran os nu, er at sikre, at der er et beredskab, sådan at når tingene svigter, og det skal der såmænd nok være nogle ting der gør, så er der i det mindste nogle teknikere til stede, som kan løfte den opgave at få det til at virke igen.

Det viste sig også ved den konference, der var om forsyningssektoren, at de jo alle sammen lænede sig opad, at Tele Danmark virker. Alle deres kommunikationslinjer, alting forudsætter, at Tele Danmark virker. Og dér kan vi jo så håbe på, at de 250 mio. kr., som Tele Danmark bruger på projektet, betyder, at Tele Danmark er i stand til at kommunikere og formidle alle de tekniske data osv., der er brug for. Men hvad nu, hvis Tele Danmark ikke virker?

Det er nogle af de sager, som vi skal bruge kræfterne på nu. Det er turde stille spørgsmålet: Hvad nu, hvis der er nogle ting, der ikke virker?

Vi har ca. 400 dage tilbage. Mange firmaer og virksomheder er på nuværende tidspunkt i den situation, at selv om de konstaterer fejl og

mangler, så er mulighederne for at få fat i teknikerressourcer ikke længere til stede. Så for os gælder det om, at vi til gengæld sørger for, at der er et velfungerende beredskab.

Ole Hækkerup (S):

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til forespørgerne, for at vi har fået rejst denne her debat.

År 2000-problemet opstår, fordi årstallet i de elektroniske systemer kun registreres med de sidste to tal i årstallet. Det vil sige, at 1998 registreres alene som 98, og med overgangen til år 2000 vil der derfor blive en overgang fra 99 til år 00. I hvilken udstrækning systemerne vil være i stand til at håndtere den overgang, uden at opfatte tallet 00 som en fejlkode, er år 2000-problemet. Derfor er der også en vis fare for, at nogle systemer vil stoppe, simpelt hen fordi 00 opfattes som tegn på fejl.

Man kan allerede i dag forsøge at afhjælpe problemet ved at sætte datoen frem og danne sig en idé om problemets karakter og omfang. Og man kan henvende sig til leverandørerne for derigennem at få et overblik over, hvilke komponenter der kan give anledning til problemer i det materiel, leverandørerne har leveret til en.

Derfor er det naturligvis, netop når problemets karakter er så omfattende, af den største vigtighed, at Danmark kommer fornuftigt igennem årstallsskiftet for computere fra år 1999 til år 2000 netop for at undgå, at de elektroniske systemer holder op med at fungere.

Ligeledes er det, som det også tidligere er blevet nævnt, naturligvis meget afgørende, at den offentlige sektor er klar til at møde årsskiftet, særlig fordi mange vigtige dele af samfundslivet er organiseret i offentligt eller halv-offentligt regi.

Her skal jeg blot nævne, og det er også tidligere blevet fremhævet, forsyningssektoren med el, gas og vand, men man kunne også nævne andre centrale myndigheder: Politi, brandvæsen, ambulancejenesterne og sygehusene. Det er naturligvis helt afgørende, at de også fungerer. Ellers vil vi i hvert fald ikke kunne give folk den tryghed, som er mindst lige så afgørende for samfundets stabilitet.

Derfor kan alvoren i den udfordring, vi står overfor, heller ikke overdrives. Vi må forsøge at tænke alle dele af samfundslivet igennem og for hvert enkelt område danne os et overblik over problemets karakter og omfang. Det er for det første afgørende, hvis vi skal gøre noget effek-